

REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön december 31^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkesztői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Karácson éjje.

(Vázlat 1829-ki esztendőből.)

Nőttön nőtt a' zivatar dühe, 's a' zordon északnak üvöltő fagy-szele sűrűn kavarta és csapta a' szállongó hópelyheket Vajda Kálmán vendégtől pezsgő lakjának zúzvirágos ablakaihoz, melyeknek bent izzadó táblájin keresztül az áttört gyertyavilág úgy süttött az utszán bolygónak szemébe, mint a' jég-edzette Siberia lakóinak jurtájok *) kémény-ajtaján beható köd között a' nap vérénye. Mielőtt az innepélyesen zugó harangok éjféli ajtatosságra szóllitanák a' buzgó kereszténységet, szokott mulatkozásra sereglett egybe Vajdának széles ágzatú családja ** városba. Az ifiak majd ön-öntéssel, majd vízzel tölt pohárba hányt 's az ott homokba göngyölt papiros daraboknak, mint kinek kinek kedveltje nevét magokba rejtő jóslatoknak, fellebbenéseket lesve, majd egyéb hasonló időtöltéssel kurtiták az éjfél előző óráknak hosszadalmát. Vajdának a' hős Kerekék véreből eredt agg neje kényelmesen mulatá magát a' fiatalság között egyik szobából másikba járva: míg maga a' házi ur kar-székében bókolva mintegy lopva rója vissza ama nyugalmi perczeket, melyeket ma családja kedvéért Morphäustól vala megvonandó, csak ritkán és csupán feje felett Rákóczy vagy Lavotta magyarjait felváltva elzengő falórája hangjaira, vagy unokájának vigalmi zajaira ébredvén-fel. Végre tizet ütött, 's Vajdáné bájos gyámleánya, Kerek Vilma, éppen ekkor huzá-ki a' gyűrűt, mint férjhez-menetelt jósló jegyet, a' befedett olvasó, báb, viasz 's egyebek közül; mire öröm-zaj kerekedék a' mulató csoport között. 'S minthogy már ez előtt a' pipacs-szinnel fedett arcú házi kisasszony Menyhard nevet talált sors-huzás által: igen természetes, ha most kiki e' búbajos jelből Csongrády Menyhardal leendő egybekelését következteté. A' grande-patience mellett

*) Jurtának nevezik a' Siberiaiak téli kunyhókat, melyek öt lábnyi mélységű, gömbölyeg tetővel fedett gödrök. Ezekbe az ember csak a' gödör szélén a' csucson felül készített kéménnyen mehet-le.

is elszenderült, de a' lármás kacajra felébredt, 's minden jóslatok és vélemények makacs ellensége, az öreg házi ur „ugy lesz, mint Isten akarja“ dörmögött szókkal kelt-fel székéből. Vilma pirult arczzal és lesütött szemekkel hallgata. Ekkor láb topogások 's vendég-érkezés hallatszott. Minden szem az ajtón függött, 's kiki nem mást mint Csongrádyt várta, a' család kedvenczét, jeles orvost, és kellemes társalkodású barátot; annyival inkább, minthogy ő, ki ma dél előtt a' szomszéd városba veszélyes tüdőgyulladásban sinlődő N. főjegyzőhöz vitetett ugyan, de ezen estvére visszajönni erősen ígérkezett. Azonban a' megnyílt ajtón a' már nem is vélt Endre, nejével 's öt éves unokával lép-be, szülőjeinek kézcsókolására. Köz ölelés és öröm következék; a' remény-csalott Vilma kedveltjének elmaradásán aggódva, hogy némileg nyugtalanító félelmét fedezze, míg Endre azerdőségi nagy hóban történt eltévedési kalandját beszelné, észrevehetlenül simult-ki a' vendégek szobájit sorra nézendő. Végre az egymást váltó hosszas beszédek után a' megéhezett Vajda Dörin kisasszonyt, a' nevelőnét, megkérte, hogy tálaltasson; 's csak hamar ez után gazdag étkekkel terhelt asztal mellett üle a' számos háznép. Csak Csongrády hibáztott, kinek helye üresen maradván Vilma szívében is olly hiányt okozza, mellyet betölteni senki se vala képes. Azonban minden guny kikerülése végeft ő is vidám kedvet mutata, ámbár keblében csalódás keserve és féltés gyötrelme dühöngött. Mért nem tarthatá-meg szavát a' nyiltszívű 's tiszta erkölcsű, egyébiránt szavának álló Csongrády, lássuk a' következőből.

Miután említett betegét jó karba helyezve, sikeres orvosi szerrekkel ellátva, 's minden nagy veszélytől féltés nélkül hagyható, legyőzvén a' szíves marasztás terheit, 6 órakor vissza indult. Három hosszú óra unalmait a' kedves társasággal, mellyhez jutni sietett, törekvék édesíteni; midőn most * * * városa alatt terem, és szánjával a' mély hó lepte külváros utszájit hasítván, egy előre nem látott történet gátlá őt édes ohajtásainak teljesülésében. A' végső utsza szegletén belvárosi kapuhoz vezető utnál, a' város kapuján kirohanva pislogó lámpával lélekszakadtan valamelly magas termetet lát futni egy alacson pórhajlékba, mellyből keserves jaj és zokogás hangjai nyomultak Cs. füleibe, mellyek őt, a' lelkes emberbarátot, tovább menni tilták. Kiszállván tehát szánjából, közelebb lép a' világító ablakhoz, mellyen keresztül lát egy háznepet fejre kúcsolt kezekkel zokogni az imént besuhant magas férjfiú körül, ki zsebéből nyomtatott levelkét vevén-ki, fuldokló hangon „el lehet temetni“ szokat rebegé; mire a' keservtől elnyomott atya reszkető léptekkel közelítvén a' levél-olvasóhoz „hát csak ugyan

nem jön-ki megnézni?“ kérdezé. — „Nem — felel fejrázva az ifiú — mert azt mondja, hasztalan; halál ellen nincs orvosság! 's minthogy meghalt, egyéb nincs hátra, mint eltemettetés; 's ezen írást adá kezembe.“ — A' szinte sirja szélén tántorgó édes anya égre függesztvén könyes szemeit, fájdalmas sohajtások közt így panaszkodék: „Istenem, be kevés egy embernek élete! Hát csak ennyire fekszik szivén a' sebésznek egy egész háznép bánatja és nyugalma, hogy annak, bár pór is, ha vérző sebére csak egy szavával nyujthatna irt 's gyógyító balzsamot, még sem akar illy ritka esetben kijövetelével megnyugtatót szerezni?“

E' szókra Csongrády megnyitja az ajtót, 's vigasztaló hangon köszöntvén az őt álmélkodó tisztelettel fogadott búsongókat, kéri, mutatná-meg neki halottjokat, 's mondanák-el annak betegségét, és halála idejét.

Erdős Laczi, a' megholtak mátkája, ki a' sebész után járt, így adá elő a' szerencsétlen esetet. „Ma estve, még gyertyagyújtás előtt, mindnyájan vigan mulattunk. Erzsikém kis fejfájásról és szédülésről panaszkodva ekkép szólt hozzám: „„No Laczi, megvállik ma, mellyikünk él tovább, mihelyt gyertyát gyújtunk; mert azt mondják, hogy kinek fejárnyékát a' Karácson estéjén behozott gyertyavilágnál meglátni nem lehet, annak halála esztendő alatt bizonyos.““ — Erre én nagyot nevetve, hogy e' hiedelmet nem érdemlő babonával őt mulattassam, gyertyát gyújtok, 's a' szobába léptemkor szorgalmasan vizsgálom a' fejek árnyékait; mellyeket midőn egyről egyik a' magok eredeti másolatjában láthatnám — hála Istennek — mondam, közölünk csak egy se hal-meg. Lásd édes Erzsikém! balgaság helyt adni az illy hasztalan véleménynek; mert az ember élete Isten kezében van, 's így az ő hatalmától, nem pedig illy semmi hatású jelek forgásától függ. — Ennek vége lévén a' kalács kisüléseig hátra volt időt vigan töltöttük. A' mint szegény vacsoránknál a' forró kalácsot evegetnők, Erzsikém nagyot jajdit, el kezd halaványodni, ajkai elkékültek, szemei különös módon forgottak, fogai össze kúcsolódtak. — „„Az Isten szerelméért — kiáltánk — mi bajod Erzsikém?““ — De ő nem szólhattott, halál verejtéke borsódzott orcáján, 's megmerevülten dült karjaink közé. Minden fáradságunk őt ismét életre hozni hasztalan lévén, én mátkám vesztét látva kétségbeesés közt futék a' városba, hol Borotvási sebészt kérém, hogy sietne ide a' holtat megvizsgálni. De ő beszédemre vállat vonit, 's mutató ujját orrán végig fektetvén mondá: „„Jaj, atyámfija! halál ellen nincs orvosság!““ 's ekkor e' nyomtatott levelet adá kezembe. Minden kérésem, hogy

ide jönné, sikertelen volt; részint a' borzasztó időt emlegeté, részint hogy a' megholtnál minden emberi segítség hasztalan volna.“

Csongrády ez után a' holtához közelite, ki fűttetlen szobában földre terített gyékényen, felkötött állal feküdt. Midőn őt az emberszerető orvos szorgalmasan vizsgálná, a' sziv alatt még gyenge melegségnek némi maradványait érzé. Azonnal melegre viteti a' testet, 's kívül maradt kocsisát a' legközelebbi gyógyszerertárba küldi némelly ébresztő szerekért. Ez alatt az elfásult testnek részeit szakadatlanul dörzsölteti. A' kétségbe esett háznép bánat 's remény között égből küldött szabadítónak tekinté a' hivatlan orvost. Miklós csak hamar megérkezik az ébresztő szeszekkel, melyek azonnal a' halantékok kenetére és orrhoz tartásra használtattak. A' holt elejébe tartott tükrön nem sokára lélekzés jele, a' vékony homály, látszaték; mi az orr alá tartott pelyhek mozgása által észrevehetőbb lön. Ekkor már Cs. ur a' kétségbe esett háznépet vigasztalhatta az álholtnak életbe jutásával, 's a' szerencsétlenséget görcs és ájulás által okozottnak mondá, kérvén őket, hogy e' történetet senkinek el ne beszéljék, nehogy az öreg Borotvásy, kinek tudománya körén tul hat az illyes ritka történet, veszélybe döntsék, mely őt vég napjaiban kenyerétől megfosztaná, és keserű uj esztendőre juttatná. E' kérése teljesítését kérte egyedül minden fáradozásának nemmes jutalmául. —

Az ájulásból felébredt leány minden veszélyen tul levén, a' megvigasztalt és hálát rebegő család köréből Csongrády éjfél után elbucszúzott vizsonti látogatást igérve. Jó tettének önérzése minden kincsnél gazdagabban jutalmazá nemes segedelmét. Miklósnak is erősen meghagyván a' történet titokban tartását, siet Vilnájához elmaradásáért bocsánatot kérni.

Az alatt 12 órakor megkondultak a' harangok, 's Vajda háznépe az egyre búslakodó Vilnával számos szánon ment az éjféli ajtatosságra. Vilma szemeiből keserű könyek folytak, az álom kerülte őt, 's Menyhárdert, mint valamely holtért, virasztá, mig megérkezik. A' nyájas orvos szerencsésen megérkezvén könnyen megengesztelé kétszeres öröme derült Vilnáját, kivált azon ígéret után, hogy az uj esztendőt nem másnak, mint neki, 's egyedül szerelmöknek fogja áldozni.

M I G R.

Próbasétáim menyasszony után. (Végzet.)

„Sándornak is ma vevém levelét — monda Luizához az öreg ur — melyben megígéri, hogy minden bizonynyal, ha csak ezredese engedelmet kinyerheti, el fog jönni menyegződre!“ — „Menyegzőjére!“ — „kérdém rebegő ajakkal, és az egész szoba kerin-

gőst járt velem; Luiza arczrózsáji pipacsosá váltak. — „Igen, igen — lön a' válasz — ha Isten akarja, holnap. Kapitán ur a' vőlegény; és leányom —“ — „Igen szívesen látjuk önt is“ — szőlla lassú és kimélő hangon a' menyasszony — bátyám különösen örülni fog, ha huga boldogságában jó barátját is részesülni láthatja!“ — Itt Luiza a' kapitán aranymelljére simult, ki forró csókot — — de ki akarja tudni helyzetemet, ha hallgatok? vagy megmondhatnám-e, ha tudom is? — Annyit azonban, hogy elválásom és szál-lásomra jöttem előttem is mindig ismeretlen leend. — Ellenségem, ki többet kérdez.

Ott feküdt még Luiza kesztyűje az asztalon batiszt kendőbe takarva. Kibontám a' kendőt; de milly ellentiség egy óra alatt!? a' kesztyű, melybe az előtt a' világ minden kellemeit varázsolám, most duodecz mintájából toronymagosságú kosárrá változott, és a' menyasszony nélküli vőlegényt minden elbizott reményeivel, képeivel, s a' t. kinevetni látszott. „Tudja-e, hol laknak Szelényiek?“ kér-dém az ágyamat rendező szobaleányt, Guido Venusa legremekebb ellendarabját. Ő igenlette: én a' kesztyűt ismét betakartam, és ezen levelkével: „vissza adom a' kedves zálogot, életem örömegeivel; „rövid és merész álmomat, hogy foglalatlját bírassam, kia-„ludtam: holnap indulok-el rideg magányomba a' kisasszony szép „emlékét szivemben vivén: barátomnak kellemhuga szerencsés lesz; „de van-e boldogság, melly másnak romjain nem épülne?!“ Luizá-„nak küldém.

„Hova?“ kérdeze ismét kocsisom, mint elindulásunkkor So-mogyból. „Haza!“ lön hirtelen válaszom; és mig befogott, regge-liztem a' kávéházban, a' tegnapi reggelt keserűen hasonlítgatván a' maihoz. Egyszerre cifra hintók még cifrább bennülőkkal dörög-tek-el a' rossz kövezeten; a' gyermekek kurjongva üzék egymást. „Most viszik a' szép Szelényi Luizát“ kiálta-fel mellettem kávé-szomszédom, és az ablakajtóhoz sietett. Én a' meleg mérget torkom-ba töltém; egy pillanat alatt a' hintóba ülék, és vágatva vivém a' menyegzői kólyák után — kosaramat.

Frankenburg Adolf.

INNÉPLÉS.

Menyekző a' damaskusi keresztényeknél. (*Végzet.*)

Nem sokára ezután három asszony jelen-meg, a' vőlegény rokonai, hogy a' menyasszonyt elvezessék; utánok égő gyertyákkal a' vőlegény-nek minden barátjai különféle hangszereken játszó, minők a' „santir“ melly a' magyar czimbalomhoz hasonlít, az arab mandoline, másként „tambur charky“ — a' nád-síp vagy „nay“ mint azt keleten nevezik.

Ezek a' menyasszony ajtaja előtt gyülekeznek össze; 's mivel azt zárva találják, kiáltoznak és esengenek annak kinyittatásáért, de hasztalan. Ekkor nyilatkozásokra fakadnak; belül „ki vagy”-ot kérdeznek; a' külsők felelnek, és színből fenyegetőznek; végre kinyílik az ajtó; a' három asszony a' menyasszony szobájába lép, a' férjfiak máshova vezetnek. Ott a' vendégek legnagyobb vigasságnak adják által magokat, és most vacsora adatik-fel számukra, mely után mindenik egy pohár czukros vizet iszik. Alig kell megemlíteni, hogy minden szertartások közötti időközök dohányzással és kávézással töltetnek-be. Fél órával vacsora után a' férjfiak megint nagy lármával kérik a' menyasszonyt, 's minden gyertya és fáklya ismét lobogásban van. A' menyasszony most valamely hosszú fehér fátyolba van burkolva, 's bocsút vesz családjától. A' menet nem sokára el van rendelve, 's dal, örömjaj és arab symphoniák kíséretével olly lassan, mint csak lehetséges, közelednek a' vőlegény lakásához. Minél lassabban jár a' menyasszony, annál nagyobb tiszteletet mutatnak iránta; igen rossz véleményre szolgáltatna okot olly leány, ki tíz percznyi utnál legalább is egy órát nem töltene; mert a' menyasszonynak azt kell gondolni, hogy minden lépését mely őt vőlegényéhez közelebb viszi, szemérmességéből késeltetnie kell.

A' vőlegény háza előtt a' menet széteszlik 's eltávozik; a' menyasszony az öreg matrónával 's egy vén bábával magára hagyatik; a' vőlegény házában tisztelettel és megbecsüléssel fogadtatik; aloé-olaj ég mellette, 's rózsavíz illatozik lábai alatt. Mihelyt a' számára rendelt szobába megérkezik, először a' szugba ültetetik valamely magosabb szármolyra, hol zárt szemekkel a' fal felé fordulva egész hétfőn délutánig, tehát mintegy hét óráig kellezen helyzetben maradnia. A' menyasszony anyja, nővérei és rokonai a' vőlegényhez meghívattatnak; ezek eleintén vonakodnak, de azután elmennek, 's az összeesketésre, mely a' házban történik, megjelennek. Az esketés után kezébe veszi a' pap a' gyűrűt és szalagot, mely a' leánynak jegy fejében küldetett, elválasztja a' gyűrűt a' szalagtól, 's először a' menyasszony kis ujjára tűzi, azután a' vőlegényéére, onnét ismét a' menyasszonyééra, hol aztán meghagyja. Ezen gyűrűnek nem egészen az a' sorsa van, mint nálunk; itt csak a' szertartási eszközökhöz tartozik, 's a' feleségnek nem kell azt viselnie; de közönségesen még is megtartják, mint drága emléket.

Elvégzett esketés után a' fiatal asszony innét ama szármolyra vezetetik, 's a' vendégek az innepi teremben összegyülekeznek, míg ő matrónájával egyedül marad. Vendégeskedés után tánczolnak és énekelnek; a' hangászat megriad; minden szívek örömmittasok, csak az új nő van mindezekből kizárva. Ha az est bekövetkezik, menyekzői pomparuháját ismét magára veszi, valamint minden asszony újra felöltözködik, 's gyertyáikat meggyújtják. Az új nő ismétli asszonyaival a' körjárást az udvaron; most is három kerülő tétetik; az első fordulat után egyik vendég a' menyasszony fátyolát félig felemeli; de a' menyasszony szemeit még mindig zárva tartja; ezután szobába vezetetik, hol az új férj 's ennek szülői őt nagy tisztelettel fogadják. Belépven a' szobába új férje leveszi a' menyasszony fátyolát. Egyszerű ebéd hordatik-fel; a' fiatal férj szemközt feleségével foglal helyet az asztalnál; minden étellel szolgál feleségének, 's kínálja őt, hogy egyék; de ez vonakodik, mozdulat-

lan, szemeit lesüti 's egy szót se szól, egy falatot sem eszik. Végre elérkezik az innepélyes óra, a' vendégek felkelnek, 's elszélednek, minden zaj elnémul, még maga a' matróna is eltávozik, 's én, ki kegyeteket az innepiségbe bevezettem, immár többet nem mondhatok. —

Engedelmet kérek-e' félbeszakasztásért; ismét elbeszélésemhez kezdek; mert vannak még némely szertartások, mellyek kizárólag az új házásokat illetik, de a' mellyeket ama félbeszakasztás nélkül nem folytathattam.

Csőtörtökön, pénteken és szombaton a' vőlegény házában csaknem ugyan azon dolgok történnek, mellyek előbb a' menyasszonyéénál. Vasárnap a' vendégek számosan megjelennek, 's a' borbély a' vőlegény fejét megborotválja, míg az alatt a' vendégek körülötte vigadnak és zajognak. Ugyan azon nap este étel után elkezdődik a' táncz 's egész reggeli 3 óráig tart; midőn a' vőlegény mindenek szemei előtt eltűnik; elrejtí magát a' ház legrejtettebb szugolyába; a' ház rokonai és ismerősei felkeresik 's megtalálják őt; úgy tetteti magát, mintha szökn akarna; de erősen tartatik, 's vonakodása ellenére is diadalmasan elvitetik, és egy pamlagra ültettedik. Minden hivatalos égő fáklyákkal együtt felkeresi az új férjnek menyekzői ruháját, mellyek muzsikaszó alatt reá adatnak. — A' következő napok semmi emlékezetest nem nyújtanak, a' mi őt illetné. Engedelmet kérek a' következő napi szertartások leírása elhallgatásáért is, mellyek egyedül arra szolgálnak, hogy a' fiatal hölgy tisztessége valamennyiek szeme előtt nyilvánosíttassék. Ezen, az Európai előtt igen furcsa, szertartás a' keletnek csaknem minden tartományában szokásban van. A' menyecske e' napon fátyol nélkül mutatja magát; minden rokonnak, vendégnek, és mindenkinek, ki neki pénzbeli ajándékot nyújt, kezét mély tisztelettel megcsókolja. Husztól egész ötven piásztérig szokás adni neki ajándékot.

Igy innepeltetik Damaskusban a' házassági szertartás. Ugy látszik, két bélyeg egyesül és jelentetik ki benne, t. i. a' régi görög és arab, vagy is perzsa erkölcsök bélyege. A' fennleírt szertartásokban vonások kerülnek elő, mellyek Odysseára, Gulistanra, Athenára, és Bagdadra emlékeztetnek. Mondják p. o. a' fiatal hölgynek: „Növésed olyan mint a' pálmafáé, fekete szemed szilaj fényben sugárol; szájad hasonló az arany gyűrűhöz, melly éppen most került ki az ötvös kezéből.“ A' fiatal férjnek pedig: „Nyisd fel szemeidet alvó! vizsgál meg csak ruhájának szegélyét; nézdsze csak, nézdsze, hozunk neked feleséget, melly szultánra méltó.“

K Ü L Ö N F É L E.

Daczoskodás következménye. (Valami a' színésznék számára). Azon körülmény, hogy Mars a' híres parisi színészné, egy Scrib-e-től készült új darabban a' nagy-anya szerepét el nem vállalta, arra bírta a' „Bon Sens“ hirlap szerkesztőjét, hogy a' művésznék évkorát pontosan meghatározza. Szerinte tehát Mars 1778-ban ugyan azon évben, midőn Voltaire 84 éves korában meghalt, december 19-kén született, 's így ő most 56 esztendő, noha legutolsó úti levele, mellyel már 19 év óta utazik, csak 36 évet mutat. Fija 37 esztendő; 's így a' művésznével könnyen ugyan az történhetnék, mi egykor egyik társnéjával, ki Napoleontól kérdeztetvén, mennyi idős volna, felel: 35. „És kegyed?“ — 's ezzel a' színészné fiához fordult. „„En, Sire, 36.““ — „Aha! tehát csak egy évvel idősebb anyjánál!“ monda nevetve a' császár, 's megfordult.

Hosszas élet táplálmány nélkül. Egyik skót lap következő rendkívüli esetről tudósít. — Folyó évben october 8-kán valamely szénbánya üregben egy 60 éves ember a' beomlott földtömeg által elborított, 's egész 31-ig a' mély árokban maradt a' nélkül, hogy egy falatot is evett volna. Midőn a' szerencsétlenség történt, valami kevés dohany 's két üveggel lámpaolaj volt nála. Ő ezen olajt sokszor dehasztalan törekedett lenyelni, 's koronként valamely kőanyaggal telt vizet ivott. Egészsége semmit se szenvedett, de teste mód nélkül megsoványodott. Midőn szomorú helyzetéből kiszabadított, ütőere még jó

formán erősen vert, egy-egy perczen 84 ütést adván. Legott első táplálatul tejet adának neki ön kérelmére, maniok-lisztet 's egy két kanálnyi bort. Reménylik, hogy életben megtartathatik.

Névcseré Paganinival. Ama Paganini, ki Genuában chole-rából meghalt, 's a' hegedűs mesterrel felcseréltetett, orvos vala, 's igen nagy muzsikabará. Hatrahagyott birtoka mintegy 4 millio forintra megy (névrokonának alig van ennek fele). Ezen nagy kincséből dr. Paganini végintézete szerint a' legnagyobb részt Paganini kapitánnak hagyá, ki pápai katonaságnál szolgál, 's egy szép énekesnével, mint mondják, titkos házasságban él. Valamelly fiatal személy, kit az elhunyt külföldön utaztakor elszöktetett, 's kívül azóta élt, 100.000 frankot kap évenként. A' hangászkarigazgatók a' turini és sienai játékszínekben, kiket mint árvákat ő nevelt-fel és miveltetett, tőle egyenként 10.000 frank évenkénti jövedelmet nyertek örököül.

Svéd vendégeskedés. Ha valaki a' Svédeknél ebédre meghívatik, már akkor vacsorára is ott marad. Egy Svéd a' palaczk hatod vagy nyolczad részét egy kortyra tudja lenyelni; ki csak felét veszi 's rajta kétszer háromszor nyeldes, az iszáknak tartatik; de egy huzomra kiinni, ha mindjárt kétannyit is, 's napjában többszer is, már ez nem tartatik illetlennek. Estve minden bucsúzás és köszönet nélkül eltávoznak; de legközelebbi összejövetálkozáskor a' vendég megköszöni vendéglőjének legutóbbi nyájasságát.

J E L E S M O N D Á S.

B ú. T é l.

Mint a' tél nem soká tavaszszá változik:

Ugy a' bú fellege hamar eltávozik.

Kis János.

B ö l c s.

Előbb lehetne a' lángból víz és jég,

'S az égi fényből vastag éjszaka,

Mint a' valódi bölcsből rút gonosz.

Berzsenyi.

Boldogítás. Kötő láncszeme lenni más boldogságának, egy szép neme saját boldogságunknak.

Fáy András.

Szív vezére. A' bal sorsban remény, a' jóban félelem a' nemes szívnek vezére.

Sz. Miklóssy Aloyz.

Maximák. A' ki haragban büntet, soha azon közepet nem tartja, melly a' sok és kevés között van.

Cicero után

Nincs ocsmányabb nyavala a' zabolátlan nyelvnél. A' rossz szolgának is ez a' leggonoszabb része.

Juvenalis után

A' természet tudomány nélkül vak, 's a' tudomány természet nélkül hiú: mindkettőt a' gyakorlás tökélyesíti.

Plutarch után B. F.

C s e r e r e j t v é n y.

1. 2. 3. 4. 5. Ebben láthatod szemed' jól.

4. 5. 4. 3. Vége hossza nincs.

1. 2. 5. Így tesz, a' ki vissza nem szól.

3. 2. 5. 1. Jászberényi kincs.

4. 1. Hatnak öcsese, bátyja nég, nek.

A' Magyaroknak szép Budája

1. 4. 5. 4. 3. Ennek egykoronn igája

'S körme között nyögött.

Márkli József.

Előbbi rejtvény: Tölgy.

Kérelem. E' folyóirat mind budapesti mind vidéki pártfogóji kértetnek, hogy annak jövő évi folyamata iránt rendelkezést megtenni menél előbb méltóztassanak.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.